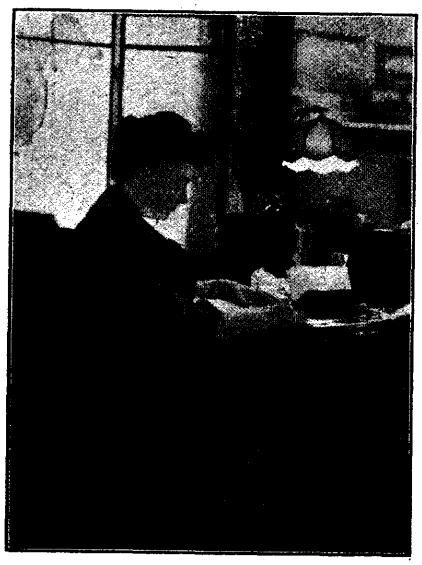

Forfatterinden, Grevinde *Iska Teleki*. Formand for Kongreskomiteen.

Som et af de vigtigste Resultater af den i Juni Maaned i Budapest afholdte Kongres, maa allerførst nævnes, at det lykkedes at formaa Præsidenten *Carrie Chapmann Catt*, til at forblive paa sin Post endnu i 4 Aar. — Det lettede en Sten fra de fleste Hjærter, da denne Sag paa Kongressens syvende Dag endelig fandt sin heldige Løsning, og det flere Minutter lange Bifald, der lød efter Præsidentens Genvalg, oplyste baade hende og os om, at Alliancens Hengivenhed for hende aldrig havde været større end nu, hvor hun atter stod iblandt os efter en anstrengende Jordomrejse til Agitation, Gavn og Glæde for vor fælles store Sag. Det er en *sund* Hengivenhed, dette store Verdensforbund nærer overfor sin Præsident. Udtryk for den hviler ikke paa Øjeblikkets Stemninger, men paa en dybtgaaende, beundrende Taknemmelighedsfølelse imod den trofaste, utrættelige, indsigtsfulde, kundskabsrige, evnerige Arbejdsfælle og Leder, hvis Personlighed og Optræden er saa langt fra sentimental Lyrik. Klarhjærnet og altid i Ligevægt staar hun midt i sit enorme Arbejde. Det, der lægger det store Publikum for *hendes* Fod, er den overbevisende, intensive Styrke og ægtefølende Hjertevarme, hvormed hun taler om Tingene, som de *er* og som hun synes, at de *burde være*.

Hvis nogen Kongres krævede en sikker Person ved Roret, saa var det vel denne. — *Tretusind Deltagere talte Kongressen.* Heldigvis havde de ikke alle *Taleret* (i saa Fald havde vi vel siddet der endnu), men de havde alle *Høreret* og den benyttede de sig af i en saadan Udstrækning, at ikke alene de utallige offentlige Møder, men ogsaa de næsten lige saa utallige Forretningsmøder med langvarig Diskussion om indre Forhold var besøgt til Trængsel. Dette maatte glæde — selvfølgelig, — men Glæden led et Skaar. Lydforholdene i den pragtfulde Koncertsal, der af Byens Raad gæstfrit var stillet til vor Raadighed, var saa uheldige som vel mulige. Et stort Publikum, sammensat af indtil 28 Nationer, og det anstrengende Arbejdsforhold, der fremkommer ved, at Alliancen tillader, at der forhandles paa *alle* tre Hovedsprog (med Tolk) gjorde naturligvis ikke Lydforholdene gunstigere eller Forretningsgangen lettere.

Danmark trak Nr. 1, da Placering af Delegationerne fandt Sted, men selv paa vor første Række umiddelbart foran Forhøjningen, hvor Præsidenten og Raadet havde Plads, kneb det til Tider at følge med.

Saa man tilbage over dette store, Dag efter Dag tætfyldte Rum, læste man ganske tydeligt i de lyttende Ansigtsudtryk, at man var i et Land, hvor Spørgsmaalet *interesserede* — — — levende. Det var helt forfriskende og føltes som en behagelig Afveksling fra det Dødvande, der i Øjeblikket hersker hos os og som er en Følge af det jo i sig selv meget glædelige, at Sagen staar sin Løsning nær og *forsaavidt* er uden Interesse.

Denne Ivrighed efter at høre, maatte naturligvis virke opildnende paa Alliancens Agitatorer. Med Præsidenten i Spidsen gjorde de forsvarlige Indhug og en dertil svarende Høst i det Publikum, de havde for sig. — Den afholdte Amerikanerinde *Rev. Anna Shaw*, *Anna Lindemann*, en af Alliancens dygtige Sekretærer (Tyskland), — den indtagende *Marie Stritt* (tysk), — *Maria Verone* (fransk veltalende Advokat), — *Jane Brigode* (Belgiens ildfulde Repræsentant), *Adele Schreiber* (tysk Journalist og meget kendt for sit Arbejde for Moderbeskyttelsen), *Gulli Petrini* (Sverigs vittige Taler, der udtrykker sig paa smukt og flydende fransk om „Kvinder og Demokrati"), *Charlotte Perkins Gilmann* (den for sine slagfærdige Bøger saa omtalte Amerikanerinde, hendes sidste Bog hed, som man vil huske, „Verden, som Manden har indrettet den", og dens Idéer bragte hende Gang paa Gang i Felten), — Fru *Corbett-Fisher* fra England (en af de „lovlydige", meget ung og nydelig og med mange Idealer), — *Charlotte Despard* (en af de „lovbrydende", 70 Aar og med dertil svarende Erfaringer), — vor egen *Eline Hansen* (der ogsaa talte ved pædagogiske Møder) og endelig de to kendte norske Kvinder *Gina Krog* og *F. M. Qvam*, der begge fejredes meget paa Grund af den fornylig vedtagne Lov om udvidet Kvindevalgret, saaledes at norske Kvinder stemmer paa aldeles samme Betingelser som Mænd.

Disse og mange flere Talere fulgte værdigt Præsidenten og støttedes paa bedste Maade af vore Værtinder, de temperamentsfulde Ungarerinder, der havde valgt Forfatterinden, *Grevinde Teleki*, til Kongreskomitéens Formand.

Der er *den* meget glædelige Ting at sige om Bevægelsen i Ungarn, at den saa helt bæres af Ungdommen! Ung — i Midten af Tyverne — var Journalisten *Rosika Schwimmer* og Lærerinden *Vilma Glücklick*, da de for ca. 10 Aar siden begyndte at organisere Ungarns Kvinder om denne Sag, og unge og friske staar de endnu — saa fortræffelig udfyldende hin-

Vilma Glücklich, Formand for den ungarske Kvindeforening.